

El compromís de l'escriptor

Al llarg dels vuit anys d'història del Club de lectura ens ha visitat un munt d'escriptors que han volgut compartir amb els alumnes no només les seves obres sinó també les vivències, somnis, anhels i experiències que les van acompanyar. El que no havia passat mai és que, en un mateix curs, un autor ens visités dos cops. Enguany hem viscut aquesta experiència gràcies a la generositat i compromís de Joan Llauro, que entre viatge i viatge a Amèrica, ha tornat a l'institut per parlar amb els alumnes de la gestació del seu llibre *Confidències i altres pecats*.

El passat dijous 10 de gener, tot just tornats de les vacances de Nadal, prop d'una trentena d'assistents ens vam reunir per escoltar i parlar amb en Joan Llauro. Metge, viatger i escriptor entre moltes altres coses, va ser presentat per la seva germana, la Ioia Llauro, professora de música i directora de la coral del centre. Si en la primera visita en Joan ens va parlar de la seva experiència a Equador i Nicaragua i la seva lluita en aquest segon país contra la pobresa i les injustícies a través de diverses iniciatives, en aquesta trobada vàrem tenir l'oportunitat de viatjar per l'Amazònia a través de les seves estades a Perú i Paraguai.

La xerrada es va desenvolupar acompanyada per les imatges d'un power point que havia muntat l'autor amb un munt de fotografies fetes al llarg del seu viatge per Amèrica. Com ell, nosaltres ens vam desplaçar a Iquitos, al Perú, al naixement del riu Amazonas, un riu de més de 4000 kilòmetres de curs; a partir d'aquell moment, indígenes afectuosos, canoes, piranyes –vives i cuinades-, lianes, guacamais multicolors, tucans, anacondes de dos metres, perillous caimans, tendres peresosos, cocos, bananes, arbres de quaranta metres, tota una natura esplendorosa es va anar desplegant davant dels ulls fascinats dels assistents. Aquest prodigiós viatge va tenir continuïtat per les terres més plàcides del Paraguai; allà els rius i les barques eren substituïdes per carreteres i camions tot mantenint un esplendor verd i vital que va subjugar tots els presents.

Els alumnes van voler preguntar a l'autor què havia après sobre la condició humana després d'haver recorregut tants de kilòmetres i haver conviscut amb tantes cultures; en Joan Llauro va explicar com normalment la condició humana està marcada per les circumstàncies històriques que li toca viure. En aquest sentit, i va posar un exemple actual, viure avui a Nicaragua –d'on va haver de sortir fa pocs mesos després de veure la seva casa tirotejada-, en un clima gairebé de Guerra Civil, esdevé una circumstància dramàtica que condiciona fins els més petits detalls de la vida quotidiana.

Preguntat sobre quina era l'experiència més intensa que havia recollit després de tants viatges, la resposta va ser clara: la sorpresa. L'autor va explicar com, a partir d'una certa edat, la capacitat de sorpresa es va atrofiar i tot sembla previsible. En aquest sentit, l'experiència americana ha suposat per a ell una vivència tan intensa que ha recuperat aquesta capacitat per viure i fruir de tot allò que no esperem.

Molts alumnes van voler saber si tenia intenció de tornar a Perú i Paraguai, dos països on havia descobert una natura excepcional i una gent que, sovint, vivia feliç i en comunió amb el seu entorn. En Joan Llauro ho té clar: la seva prioritat actual és Nicaragua. La misèria, la pobresa extrema, el nens desnodrits i analfabets,

l'abandonament dels menors amb malalties i malformacions, tot plegat per a ell és quelcom que no pot tolerar. Tornar ara és complicat a causa del clima de violència que es viu al país, però actualment el seu objectiu prioritari és continuar amb els projectes de desenvolupament que hi té endegats.

La realitat més exòtica i ufanosa es va mostrar acompanyada d'algun dels llocs més miserables del planeta. Al llarg de la xerrada d'en Joan Llauro, tots els assistents van descobrir que el millor i el pitjor conviuen en el nostre món, i que tots podem lluitar per intentar canviar les coses. Com a metge, com a viatger, com a escriptor, en Joan va oferir a tots els assistents una excepcional lliçó de vida.